

SERMAYE PİYASALARININ BÜTÜNLEŞTİĞİ DÜNYAMIZDA TÜRK SERMAYE PİYASASI'NDA MUHASEBE DENETİMİ SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

Arş.Gör.Hayrettin USUL

Süleyman Demirel Üniversitesi
İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi

1.GİRİŞ

Uluslararası sınırların geçmişte olduğu kadar önem taşımadığı ve uluslararası ilişkilerin çok daha yoğunlaştığı dünya ekonomisinde bilgi iletişim sistemlerindeki hızlı gelişmeler beraberinde uluslararası bilgi transferlerine yol açmış, bu durum sermaye piyasalarının uluslararası nitelik kazanmasına neden olmuş ve böylece bilgilerin transferlerinde de doğruluk ve güvenilirlik oldukça önemli boyutlar kazanmıştır.

Temel olarak, bir işletme ile ilgili kişi ve kurumlara, ortaklara, kredi kurumlarına, sermaye piyasası ilgililerine, devlete ve en geniş çerçevede kamuoyuna işletme ile bilgi verme aracı olarak tanımlayabileceğimiz mali raporlar, bütünleşen sermaye piyasaları arasında oldukça önemli bir işlevi yerine getirirler. Her şeyden önce, sadece ulusal değil uluslararası işletmelerin finansal sonuçlarının tek bir sonucu yani gerçeği göstermesi gerekir. Finansal gerçeğe uygunluk ise

ancak denetim ile sağlanabilir. Ancak denetimin başarısı finansal sonuçları gerçeği yansıtacak veya yaklaştıracak muhasebe ilkelerinin tesbitine ve bunların genel kabul görmüş olmasına bağlıdır. Böylece denetçi neyi neye göre denetleyeceğini bilebilir.

Bu arada genel kabul görmüş muhasebe ilkelerine uygunluğun denetimini yapacak kişilerde de standartların belirlenmesi gerekir. Böylece belli standartlara sahip meslek mensupları belirli standartlara kavuşturulmuş muhasebe uygulamalarını denetleyecek, finansal bilgilere güven duyulmasını sağlayacaktır.¹

Yayınlanan bu bilgilerin gerçeği ne ölçüde yansıttığını tesbit eden muhasebe denetimi ise finansal tablolarda sunulmuş bilgilerin doğru, dürüst ve yasal hükümlere uygun olup olmadığı hakkında bir kanaate ulaşmak amacıyla bu bilgilerin bağımsız bir denetçi tarafından gözden geçirilme işlevidir.²

2.TÜRK SERMAYE PİYASASI'NDA MUHASEBE DENETİMİ

Türk Sermaye Piyasası'nda faaliyet gösteren işletmeler iç ve dış denetim olmak üzere iki türlü muhasebe denetimine tabidirler.

2.1. İÇ DENETİM

Türk Sermaye Piyasası'nda faaliyet gösteren anonim şirketlerde iç denetim, Türk Ticaret Kanunu hükümleri uyarınca genel kurul tarafından seçilen denetçiler tarafından yürütülür.

Türk Ticaret Kanunu (TTK) iki tür iç denetim yöntemini kabul etmiştir. Bunlardan birincisi kanunun 347. maddesinde düzenlenmiş olan genel denetim ile 348. maddesinde düzenlenmiş olan özel denetimdir.

---

¹ Nejat TENKER, "*Türkiye'deki Muhasebe Denetiminin Değerlendirilmesi*", Standart Dergisi, Yıl:28, Sayı:17, s.95.

² Emile WOOLF, *Audítýng Today*, 4. Edition, Prentice Hall Ynternational Ltd., N.J., 1990, s.22.

Genel denetçiler TTK'nun 353. maddesinde sıralanmış geleneksel görevleri yaparlar. Özel denetçiler ise genel kurulca belirlenecek bazı özel konuları incelemek için tayin olunurlar. Olağanüstü durumlarda ve şirkette bir suistimal olması halinde görev yaparlar. Özel denetçilerin görevini normal denetimden çok soruşturma ve bazı konuların incelenmesi şeklinde belirlemek daha doğru olacaktır.³

Anonim şirketlerde iç denetçilerin başlıca görev yetkileri şunlardır:

- Şirketin işlemlerini denetlemek,
- Şirketin bilançosunun düzenlenmesini denetlemek,(TTK md.325)
- Şirketin defter ve kayıtlarını kontrol etmek ve kayıtların düzenli olarak tutulup tutulmadığını araştırmak,(TTK md. 353)
- Kıymetle evrakların mevcudunu kontrol etmek,(TTK md. 353)
- Şirketi gereken durumlarda temsil etmek,(TTK md. 341-342)
- Genel kurulu toplantıya davet etmek, (TTK md. 376)
- Yönetim kurulu toplantılarına katılmak ve gözetimde bulunmak.(TTK md. 353-357)

Ayrıca denetçiler görevlerini ifa sırasında idare işlerine ilişkin öğrenecekleri noksanlık ve yolsuzlukları veya kanun ve ana sözleşmeye ait hükümlere aykırı hareketleri, bunlardan sorumlu olanların bir üst makamına ve yönetim kuruluna ve de önemli hallerde genel kurula ihbar ile yükümlüdürler.(TTK md.534/c)

Türk Ticaret Kanunu'na göre denetçiler şirket memuru değildir. Şirketten maaş veya ücret almalarına rağmen bağımsız bir şekilde görev yaparlar.

---

³ Ali YILMAZ,"(Mali Denetim-Ýç ve Dýþ Denetim) *Türk ve Yabancı Denetim Kuruluşları*", Hesap Uzmanları Konferansları I, Baþbakanlık Basımevi, 1990,s.56.

Türk Sermaye Piyasası'nda faaliyet gösteren kuruluşlardan bir diğeri olan bankalarda iç denetim ise, 2 Mayıs 1985 gün ve 3182 sayılı Bankalar Kanunu ile oluşmuştur. Bu kanunu bankaların denetimi açısından inceleyecek olursak, denetim ile ilgili olmak üzere bazı ilke ve hükümlere rastlamaktayız. Kanunun amaçla ilgili birinci maddesinde bankaların denetiminin düzenlenmesinden söz edilmektedir.

Bankalar Kanunu'nun Teşkilat ve Organları ile ilgili beşinci bölümünün üçüncü kısmı iç denetime ayrılmıştır. Burada 25. maddede denetçiler, 26. maddede de denetçilerin görevleri, 27. madde ise banka müfettişlerine ilişkin hükümler mevcuttur. Böylece, iç denetim açıkça tanımlanmamakla birlikte banka denetçileri ile banka müfettişleri tarafından sürdürülen incelemeler iç denetim şeklinde yorumlanmış ve buna göre düzenlemeler yapılmıştır.

Bankalar Kanunu'nun 27. maddesi ile her bankada bir teftiş kurulu bulunması zorunlu hale getirilmiş ve banka müfettişlerine "bankaların işlemlerinin bankacılık ilkelerine ve yasalara uygunluğunu denetleme" görevi verilmiştir.

2.2.DIŞ DENETİM

Türk Sermaye Piyasası'nda faaliyet gösteren işletmeler iki türlü dış denetime sahiptirler. Bunlar: kamunun yaptığı dış denetim ile bağımsız denetim kuruluşlarının yaptığı dış denetimdir.

2.2.1. Kamu Kuruluşları Tarafından Gerçekleştirilen Dış Denetim

Türk Sermaye Piyasası'nda faaliyet gösteren işletmeler kamu organları tarafından çeşitli açılardan dış denetime tabi tutulurlar. İşletmelerin dış denetimini gerçekleştiren kamu kuruluşları ise;

- Maliye ve Gümrük Bakanlığı'na bağlı kuruluşlar,
- Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'na bağlı kuruluşlar,

- Yüksek Denetleme Kurulu,
- Banka, kooperatif ve sendikaların ilgili olduğu bakanlıklar,
- Sermaye Piyasası Kurulu,
- Diğer kurumlardır.

Bu kurum ve kuruluş elamanlarınca yapılan denetimin her birinin ayrı bir amacı ve denetimde esas aldıkları kıstaslar farklıdır. Örneğin, Maliye ve Gümrük Bakanlığı vergi amacı ile Vergi Usul Kanunu hükümlerini baz alırken, Sermaye Piyasası Kurulu kendi mevzuatını, bankaları denetleyen Yeminli Murakıplar Bankalar Kanunu'nu, Yüksek Denetleme Kurulu ise esas olarak Tek Düzen Hesap Planı çerçevesinde denetim yapmaktadır.

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ise "Ortaklıkların Denetime Ait Tüzük"⁴ hükümlerine göre ortaklığın denetimine doğrudan veya ortakların ya da üçüncü kişilerin istem ve şikayetleri üzerine karar verir. Söz konusu denetim şirketin muhasebe kayıt ve belgeleri özellikle envanter, bilanço ve gelir tablolarının incelenmesi suretiyle gerçekleştirilir.

2.2.2.Bağımsız Kişi Veya Kuruluşlar Tarafından Yapılan Denetim

Türk sermaye piyasasında faaliyet gösteren işletmeler kamu kuruluşlarınca gerçekleştirilen dış denetimin yanı sıra bağımsız kuruluş veya kişilercede denetim yaptırmak zorundadır. Bu kuruluşlar ise şunlardır:

- Aracılık faaliyetlerine münhasır olmak üzere bankalar,
- Aracı kurumlar,
- Menkul kıymet yatırım fonları,

---

⁴ 7/8/1972 ve 14269 Sayılı Resmi Gazete

- Menkul kıymet yatırım ortaklıkları,
- Hisse senetleri menkul kıymet borsalarında işlem gören anonim ortaklık,
- Hisse senetleri halka arz edilmiş veya arz edilmiş sayılan anonim ortaklıklar.

Türk Sermaye Piyasası'nda faaliyet gösteren işletmelerin bağımsız dış denetim ile ilgili ilk yasal düzenleme 16/1/1987 tarihinde Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcılığı'nın bankaların dış denetimi ile ilgili olarak yayınlanmış olduğu "Bağımsız Denetim Kuruluşlarına İlişkin Tebliği" ile olmuştur.Bu tebliği 13 Aralık 1987 tarihinde Sermaye Piyasası Kurulunca yayınlanan tebliğ izlemiş ve böylece Türk Sermaye Piyasası'nda dış denetim olgusu yerini almıştır.

1987 yılı sonunda Türkiye'de iki kademeli bir organizasyon öngörölmüş düzenlemeler buna göre yapılmıştır. Önce bankaların denetimi daha sonra sermaye piyasasında faaliyet gösteren kuruluşlar ve sermaye piyasasına tabi ortaklıkların dış denetimi öngörölmüştür.

1/6/1989 tarih ve 20194 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Serbest Muhasebecilik, Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu ile dış denetim yasal olarak örgütlenmiş, 9/3/1991 tarih ve 20809 sayılı Resmi Gazete'de yayınlanan tebliğ ile sermaye piyasasında faaliyet gösteren bu iki kademelik kaldırılmıştır.

3. TÜRK SERMAYE PİYASASI'NDA FAALİYET GÖSTEREN İŞLETMELERİNİN MUHASEBE DENETİMİNDE KARŞILAŞAN SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

3.1.TÜRK SERMAYE PİYASASI'NDA MUHASEBE DENETİMİ SORUNLARI

1. Türk Sermaye Piyasası'nda faaliyet gösteren işletmeler Türk Ticaret Kanunu hükümleri gereğince kendilerine en az bir tane olmak üzere iç denetçi seçmek zorundadırlar. Ancak TTK denetçilerin

seçilme şeklini düzenlerken, yine daha önceden sözü edilen ağır görevleri yüklerken mesleki standartları göz ardı etmiştir. Denetçi, anonim şirketlerin bilançosunu, defterlerini, belgelerinin kayıtlarını denetleyip, bunların dışında da değişik konularda denetim görevini ve sorumluluklarını taşımalarına rağmen denetçilerden hiç bir mesleki standartların aranmamıştır. Kısaca TTK'na göre okur-yazar olmayan bir kişinin bile denetçi seçilebileceği bir şirketin yayınladığı finansal raporların ne kadar güvenli olabileceği tartışma konusu olabilir. Bu tür şirketin yayınladığı finansal raporların gerek ulusal sermaye piyasasında gerekse uluslararası sermaye piyasalarında şüpheli bir gözle değerlendirilebileceği aşikardır.

2.Yine, Türk Sermaye Piyasası'nda dış denetimi gerçekleştiren kamu kuruluşlarının ayrı ayrı denetmenlik yapmaları piyasada standart bilgi elde etmenin zorluğunu ortaya koymaktadır. Örneğin; Maliye ve Gümrük Bakanlığı'nın denetimi ile Sermaye Piyasası Kurulu'nun denetimlerinde baz aldıkları esaslar ayrı olurken, Yüksek Denetleme Kurulu ise olaya sadece hesap planı açısından bakmaktadır.

Dolayısıyla denetlemeye baz teşkil eden bu üç ayrı uygulama birbirinden farklı sonuçlar doğurmakta, sonuç olarak KİT finansal raporları ile sermaye şirketlerinin finansal raporları değişik şekilde olabilmektedir. Bu durumda her işletme için bir tek muhasebe kaydı olduğuna göre, finansal raporlar hazırlanırken hangi mevzuata uyulacağı, denetçinin ise denetimde hangi mevzuatı esas alacağı konusunda bir standartın oluşması söz konusu olmamaktadır.⁵

3. Gelişmiş sermaye piyasasına sahip ülkelerde bağımsız denetim kuruluşları halka açılmak isteyen işletmelere, bu açılım için gerekli işlemlerin yerine getirilmesinde yol göstermesi, muhtemel katılımcıları kuruluşlar hakkında etraflı ve sağlıklı bir biçimde aydınlatmaya yönelik raporlar hazırlaması veya bu raporların hazırlanmasında danışmanlık hizmetleri yapmaları söz konusudur.

---

⁵ TENKER, a.g.m., s.95.

Türkiye'de denetim kuruluşları böyle bir görevi yüklenmekten yasal boşluklardan dolayı kaçınmaktadır.⁶

4. Ülkemizde dışa dönük finansal raporlamanın en önemli eksikliği hiç şüphesiz ülke çapında muhasebe denetiminin zorunlu olmayışıdır. Sermaye piyasası Kanunu'na tabi şirketlerin dışındaki diğer şirketlerin bağımsız muhasebe denetimine tabi olmayışı, diğer bir deyişle tam anlamıyla bir muhasebe denetim sisteminin kurulmamış olması yalnızca işletmelerin yayınladıkları finansal raporları uluslararası uyumlaştırma çalışmaları açısından değil, bundan çok daha önemlisi ülkemizin mali ve sosyal yapısında çok önemli sorunların kaynağını teşkil etmektedir. 21. yüzyıla girdiğimiz bir aşamada Türkiye'de finansal raporların hala bağımsız bir denetimden geçmemesi ülkemizin dünyadaki itibarını sarsan trajik bir durumdur.⁷

Günümüzde hemen hemen bütün gelişmiş ülkelerde işletmelerin düzenledikleri finansal raporlar, üçüncü kişilere sunulmadan önce bağımsız bir dış denetimden geçme zorunluluğu vardır. Bu zorunluluk başta vergi amacıyla olmak üzere devletin, kredi işlemleri nedeniyle bankaların, sermaye piyasalarında menkul değerlere yatırım yapanların ve diğer işletme ilgililerinin muhasebe ilke ve kurallarına uygunluğu bağımsız bir denetçi tarafından onaylanmış finansal raporlar ile çalışma imkanı vermesinden doğmaktadır.

5- Bağımsız denetçi iyi bir muhasebe bilgisine ve mevzuatına sahip olmalıdır. Türkiye'de bu nitelikleri taşıyan elaman sıkıntısı yok denilebilir. Ancak, henüz yeni gelişen bu sektörde batılı ölçülerde

---

⁶ Tanıtım Dergisi, (*Nejat Yalım İle Yapılan Röportaj*), Yıl:6, Sayı:15, Subat 1989, s.30.

⁷ Göksel YÜCEL, "*Globalleşen Dünyada Türk İşletmelerinin Finansal Raporlama Sorunları*", İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi, Cilt:22, Sayı:2, Kasım 1993, s.10.

denetim bilgisine sahip elaman bulmakta zorluklarla karşılaşılması söz konusudur.⁸

6- Türkiye'de işletmelerin düzenledikleri bilanço ve gelir tabloları yürürlükteki vergi mevzuatına ve Türk Ticaret Kanunu'na göre hazırlanmaktadır. Halbuki uluslararası firmaların dış denetim raporları dönemsel ilkesine göre aynı dönemde meydana gelen gelir ve giderlerin aynı dönem içinde birbirine tekabül edilmesini prensip olarak hazırlanmaktadır. Bir örnek vermek gerekirse; Aralık ayının 15'inde işletmeye alınan bir kıymet için ülkemizde bir yıllık amortisman ayrılması söz konusu iken, uluslararası kurallara göre sadece onbeş günlük amortisman ayrılabilir.⁹

Yukarıda örnekte görüldüğü gibi uluslararası kurullarla ülkemizdeki mevzuat arasındaki farklılardan kaynaklanan düzenlemeler raporlara işlenmekte, dolayısıyla bağımsız denetim firmalarının hazırladıkları raporlarla denetlenen firmaların hazırladıkları raporlar arasında farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Bu durum deneyimsiz yatırımcılar açısından olumsuzluk yaratmaktadır.

3.2. ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

1. Daha önceden sözü edilen denetçilerde mesleki standartların sağlanması için Sermaye Piyasası kurulu, ilgili bakanlıklar ve üniversiteler arasında işbirliği ve koordinasyon sağlanmalı, işlevi denetçi yetiştirecek olan enstitüler kurulmalıdır.

2. Vergi denetimi ile dış denetim birbirinden ayrılmalı, mesleğin adı gelişmiş ülkelerde olduğu gibi amaca uygun olarak "Bağımsız Muhasebe Denetçiliği" olarak değiştirilmelidir.

---

⁸ Tanıtyım Dergisi, (*Turhan Yetkin Ýle Yapılan Röportaj*), Yıl:6, Sayı:5,ubat 1989, s.32.

⁹ Muhasebe Bülteni Dergisi, (*Alp Bayülken Ýle Yapılan Röportaj*), Yıl:2, Sayı:10, Ocak 1987, s.39.

3. Bağımsız davranma, mesleki özen ve dikkat konularında genel kabul görmüş denetim standartları göz önüne alınarak açıklayıcı bildiri veya tebliğler yayınlanmalıdır.

4. Halen ülkemizde banka ve Sermaye Piyasası Kanunu'na tabi şirketlerin finansal tabloları zorunlu olarak dış denetime tabi tutulmakta, bunun dışında kalan ve sayıca çok büyük bir grubu oluşturan işletmelerimizin muhasebe bilgileri bağımsız denetimden geçmemektedir. Bu durum finansal tabloları kullanıcıları açısından yarattığı büyük sorunlar tartışılmayacak kadar açıktır. Bu nedenle bütün sermaye şirketleri gelişmiş ülkelerde olduğu gibi dış denetime tabi tutulmalıdır.

5. Denetlenmemiş finansal raporların uluslararası platformda kullanılmıyacağı açıktır. Bu nedenle uluslararası arenaya çıkan Türk işletmeleri özel dış denetime baş vurma zorunda kalacaklardır. Bu durum, dış denetim açısından ülkemizde bir kargaşaya meydan vereceğinden, yukarıda da değinildiği gibi bütün şirketlerin dış denetiminin belli bir standartlar ile yapılması gerekmektedir.

6. Türk işletmelerinin vergi amaçlı hazırladıkları mali raporların uluslararası standartlara bazı yönlerden uymadığını yukarıda açıklamıştık. Bu durum uluslararası sahada iş yapacak Türk işletmelerini ayrı bir finansal raporlar hazırlamak zorunda bırakacaktır. Böylece işletmeler vergi amaçlı finansal raporlar ile dış denetim amaçlı finansal raporlar hazırlayacaklar, sonuçta iki ayrı sistemle hazırlanan finansal raporlar yatırımcılar arasında bir anlaşmazlığa neden olacaktır. Bu nedenle hangi amaçla hazırlanırsa hazırlansın, finansal raporlar uluslararası standartlar göz önünde bulundurularak hazırlanmalı, bu konuda gerekli yasal düzenlemeler yapılmalıdır.

7. Bugünkü hali ile Türk Ticaret Kanunu hükümlerine tabi anonim şirketlerde denetim olgusu baştan savma yapılmaktadır. Hatta bu tip anonim ortaklıklarda denetçi olmak için hiç bir mesleki standartlar aranmamaktadır. Bu nedenle Türk Ticaret Kanunu'nda

belirtilen denetim tüzüğü değişmeli, denetim yetkili ve mesleki standartlara sahip uzman kişilerce yapılması sağlanmalıdır.

8. Dış denetimde çok başlılık ortadan kaldırılmalı, denetim merkezi bir planlama ile sadece mesleki standartlara ve mesleki bilgiye sahip bağımsız muhasebe denetçileri tarafından yapılmalıdır.

4. SONUÇ

Daha önceden de belirttiğimiz gibi, uluslararası bilgi iletişim araçlarının gelişmiş olması, devletler arası sınırların eskisi kadar bir anlam ifade etmemesi, şirketlerin ulusallıktan çıkarak uluslararası hatta çok uluslu hale gelmesi sonucu sermaye piyasalarını da uluslararası duruma sokmuştur. Dolayısıyla ulusal sermaye piyasasında açıklanan bilgiler sadece o ülkenin yatırımcılarını değil, uluslararası yatırımcıların da çok yakından ilgilendirmektedir. Diğer bir deyişle yayımlanan finansal bilgiler, bilginin yayınlandığı ülkenin dışına kolayca çıkarak uluslararası nitelik kazanmaktadır.

Açıklanan bilgilerin niteliği gerek ulusal gerekse uluslararası olsun, bu bilgilerin gerçeği yansıtması ancak bağımsız bir muhasebe denetimi ile olacaktır. Ancak, muhasebe denetiminin başarısı başarılı bir denetim sisteminin kurulması ve uygulanmasına bağlıdır. Böyle bir sistemin kurulmuş olduğu ekonomilerde sermaye piyasaları kendilerinden beklenen işlevleri noksansız yerine getirecek, uluslararası sermaye piyasaları ile daha kolayca bütünleşebilecektir.

Ülkemizde ise muhasebe denetim sisteminin tam anlamıyla kurulmamış olması, ülkemiz işletmelerinin uluslararası sahada özel denetim yapmaya itmekte, bu durum işletmelerimizi zor durumda bırakmaktadır. Ayrıca muhasebe denetim sisteminin yetersiz oluşuda Türk Sermaye Piyasası'nın gelişmesini engelleyici unsurlar yaratmakta, bu durum Türk Sermaye Piyasası'nın uluslararası piyasalar ile bütünleşmesini engellemektedir. Bu nedenle Türk Sermaye Piyasası'nda batı standartları ölçüsünde bir denetim sistemi getirilmelidir.

YARARLANAN KAYNAKLAR

Muhasebe Bülteni Dergisi, Yıl:2, Sayı:10, Ocak 1987.

Tanıtım Dergisi, Yıl:6, Sayı:5, Şubat 1989.

TENKER Nejat,"Türkiye'deki Muhasebe Denetiminin Değerlendirilmesi",**Standart Dergisi**, Yıl:28, Sayı:17.

WOLF Emile,**auditing Today**, 4. Edition, Prentice Hall International Ltd., N.J., 1990.

YILMAZ Ali, "(Mali Denetim, İç Denetim ve Dış Denetim), Türk ve Yabancı Denetim Kuruluşları", **Hesap Uzmanları Konferansları I**, Başbakanlık Basımevi, 1990.

YÜCEL Göksel, "Globalleşen Dünyada Türk İşletmelerinin Finansal Raporlama Sorunları", **İstanbul Üniversitesi, İşletme Fakültesi Dergisi**, Sayı:2, Kasım 1993.

Türk Ticaret Kanunu

Sermaye Piyasası Kanunu

7/8/1972 ve 14269 Sayılı Resmi Gazete.

1/6/1989 ve 20194 Sayılı Resmi Gazete.